

99

U S T A W A

z dnia 31 marca 1965 r.

o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1963 r. Nr 40, poz. 226) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Placówki naukowe Akademii mogą nadawać stopnie naukowe zgodnie z przepisami o stopniach naukowych i tytułach naukowych.”;

2) dotychczasowy dział IV (art. 37—48) zastępuje się nowymi działami IV i V w brzmieniu:

„Dział IV.

Pracownicy Akademii.

Art. 37. W celu wykonania swych zadań Akademia może zatrudniać:

- 1) pracowników naukowo-badawczych,
- 2) pracowników inżynierskich, technicznych i równorzędnych,
- 3) bibliotekarzy dyplomowanych i innych pracowników służby bibliotecznej,
- 4) dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej,
- 5) pracowników organizacyjno-ekonomicznych, administracyjnych i innych.

Art. 38. 1. Powołanie na stanowiska pracowników naukowo-badawczych w Akademii następuje w drodze mianowania.

2. Powołanie na stanowiska bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej następuje w drodze mianowania lub na podstawie umowy o pracę.
3. Pozostałych pracowników zatrudnia się na podstawie umowy o pracę.
4. Osoby zatrudnione w innej instytucji na podstawie mianowania mogą być zatrudnione dodatkowo w Akademii tylko na podstawie umowy o pracę.

Art. 39. Pracownikami naukowo-badawczymi są osoby, które posiadając kwalifikacje określone w niniejszej ustawie zostały powołane na następujące stanowiska w Akademii:

- 1) samodzielnych pracowników naukowo-badawczych,
- 2) adiunktów,
- 3) starszych asystentów,
- 4) asystentów.

Art. 40. 1. Na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego może być powołana osoba, która:

- 1) uzyskała stopień naukowy docenta albo
- 2) uzyskała stopień naukowy doktora i posiada dorobek naukowy potwierdzający kwalifikacje kandydata do samodzielnej pracy badawczej.

2. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych odpowiednim dorobkiem naukowym, na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego może być powołana osoba nie posiadająca stopnia naukowego.

3. Kwalifikacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2, stwierdza Główna Komisja Kwalifikacyjna.

4. Osoby, które w szkole wyższej lub w instytucie naukowo-badawczym albo w innej placówce działającej na podstawie przepisów o instytutach naukowo-badawczych uzyskały tytuł docenta lub profesora albo zajmowały stanowisko docenta etatowego, profesora lub samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, uważa się za kwalifikowane do zajmowania stanowiska samodzielnego pracownika naukowo-badawczego w Akademii.

Art. 41. 1. Na stanowisko adiunkta i starszego asystenta może być powołana osoba, która posiada stopień naukowy doktora lub ukończyła studia wyższe z tytułem magistra, magistra-inżyniera, lekarza lub studia równorzędne i wykaże się osiągnięciami w pracy naukowej na poprzednich stanowiskach.

2. Powołanie na stanowisko adiunkta osoby nie posiadającej stopnia naukowego doktora wymaga zgody Sekretarza Naukowego Akademii.

Art. 42. Na stanowisko asystenta może być powołana osoba, która ukończyła studia wyższe z tytułem magistra, magistra-inżyniera, lekarza lub studia równorzędne i w czasie studiów lub w pracy zawodowej wykazała uzdolnienie do pracy naukowej.

- Art. 43. 1. Powołanie na stanowisko asystenta następuje na okres jednego roku i może być odnowione tylko jeden raz na rok następny.
2. Powołanie na stanowisko starszego asystenta następuje na okres dwóch lat i może być odnowione tylko jeden raz na dalsze dwa lata.
3. Powołanie na stanowisko adiunkta następuje na okres trzech lat. Osoba posiadająca stopień doktora może być powołana na stanowisko adiunkta na czas nieograniczony.
- Art. 44. 1. Na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego powołuje Sekretarz Naukowy Akademii na podstawie uchwały Sekretariatu Naukowego Akademii po wysłuchaniu opinii rady naukowej właściwej placówki i sekretarza właściwego wydziału Akademii.
2. Na stanowiska adiunktów, starszych asystentów i asystentów powołuje w placówkach podległych wydziałom sekretarz właściwego wydziału Akademii, w innych zaś placówkach — Sekretarz Naukowy Akademii, w obydwóch przypadkach po wysłuchaniu opinii rady naukowej placówki. Adiunkta ze stopniem doktora powołuje na czas nieograniczony Sekretarz Naukowy Akademii.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy zawieraniu umów o pracę z pracownikami naukowo-badawczymi w przypadkach przewidzianych w art. 38 ust. 4.
- Art. 45. 1. Stosunek służbowy pracownika naukowo-badawczego zawiązuje się z chwilą doręczenia mu pisma nominacyjnego.
2. Przy pierwszym mianowaniu pracownik składa ślubowanie, którego brzmienie i sposób składania ustala Sekretariat Naukowy Akademii.
- Art. 46. 1. Podstawowym obowiązkiem pracownika naukowo-badawczego jest twórcza praca badawcza wykonywana zgodnie z planem badań.
2. Poza obowiązkami wynikającymi z ust. 1 pracownik naukowo-badawczy jest obowiązany brać udział w pracach organizacyjnych zleconych mu przez przełożonego.
3. Niezależnie od obowiązków określonych w ust. 1 i 2 asystenci, starsi asystenci i adiunkci są obowiązani brać udział w organizowanym szkoleniu młodej kadry i wykonywać prace, niezbędne do uzyskania stopni naukowych, a samodzielni pracownicy naukowo-badawczy — czynnie współdziałać w szkoleniu i brać udział w postępowaniu zmierzającym do nadawania stopni naukowych.
4. Wymiar zajęć obowiązkowych pracowników naukowo-badawczych ustala Sekretariat Naukowy Akademii.
- Art. 47. 1. Pracownik naukowo-badawczy może być zobowiązany w zakresie swojej specjalności naukowej i w ramach ogólnego wymiaru zajęć obowiązkowych do pracy w innej placówce naukowej Akademii lub w instytucie naukowo-badawczym albo w szkole wyższej.
2. Decyzję o nałożeniu obowiązków określonych w ust. 1 wydaje Sekretarz Naukowy Akademii po zasięgnięciu opinii rady naukowej właściwej placówki i po porozumieniu z właściwym ministrem, jeśli obowiązek pracownika dotyczy instytucji nie podlegającej Akademii.
- Art. 48. Pracownik naukowo-badawczy może wykonywać dodatkowo inne stałe zajęcia zarobkowe poza Akademią jedynie za zezwoleniem, którego samodzielnym pracownikom naukowo-badawczym udziela Sekretarz Naukowy Akademii, a pozostałym pracownikom naukowo-badawczym sekretarz właściwego wydziału. W zezwoleniu należy określić rozmiar zajęć dodatkowych, który dla samodzielnych pracowników naukowo-badawczych nie może być większy od rozmiaru zajęć w Akademii, dla innych zaś pracowników naukowo-badawczych nie może przekraczać połowy wymiaru zajęć w Akademii.
- Art. 49. Pracownik naukowo-badawczy może uzyskać tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego zgodnie z przepisami o stopniach naukowych i tytułach naukowych.
- Art. 50. Pracownik naukowo-badawczy ma prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.
- Art. 51. Pracownik naukowo-badawczy i członkowie jego rodziny mają prawo do pomocy leczniczej, której zakres określa Rada Ministrów.
- Art. 52. Pracownik naukowo-badawczy i członkowie jego rodziny mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego określonego w odrębnych przepisach.
- Art. 53. 1. Powołani w drodze mianowania pracownicy naukowo-badawczy, bibliotekarze dyplomowani i dyplomowani pracownicy dokumentacji naukowej podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie swych obowiązków służbowych i uchybienie godności pracownika.
2. Karami dyscyplinarnymi są:
- 1) upomnienie,
 - 2) nagana,
 - 3) dyscyplinarne zwolnienie ze stanowiska,
 - 4) dyscyplinarne wydalenie ze służby.
- Art. 54. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje dyscyplinarne.
2. Komisje są niezawisłe w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego.
3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia skład, sposób powoływania i organizację komisji dyscyplinarnych, zasady wyznaczania składów orzekających, sposób powoływania, zakres i tryb działania rzeczników dyscyplinarnych, tryb postępowania dyscyplinarnego, wykonywania kar dyscyplinarnych, ich darowania i zatarcia.
- Art. 55. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego ani wydać orzeczenia dyscyplinarnego uznającego winę i wymierzającego karę, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęło 5 lat. Gdy o ten sam czyn było prowadzone postępowanie karne, pięcioletni termin liczy się od dnia prawomocnego zakończenia tego postępowania.
2. Rozwiązanie stosunku służbowego po popełnieniu czynu nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, jak również do wymierzenia kary.
- Art. 56. 1. Sekretarz Naukowy Akademii może zawiesić w czynnościach pracownika powołanego w drodze mianowania, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub złożono wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli ze względu na wagę i praw-

dopodobięństwo zarzutów jest celowe odsunięcie pracownika od wykonywania obowiązków.

2. Jeżeli pracownika pozbawiono w związku z wszczęciem postępowania karnego wolności, zawieszenie w czynnościach jest obowiązkowe.

Art. 57. 1. Pracownik naukowo-badawczy może być przeniesiony na odpowiednie stanowisko do pracy w zakresie tej samej specjalności naukowej do innej placówki naukowej Akademii, instytutu naukowo-badawczego lub szkoły wyższej.

2. Przeniesienie następuje na prośbę lub za zgodą zainteresowanego. W wyjątkowych przypadkach w razie konieczności zapewnienia należytej obsady stanowisk pracowników naukowo-badawczych, zniesienia lub przekształcenia placówki albo też przeprowadzenia w niej innych istotnych zmian organizacyjnych lub jeśli wymaga tego kształcenie kadr w szkolnictwie wyższym można przenieść pracownika, który nie wyraził na to zgody.

3. Przeniesienia dokonuje organ właściwy do powołania na nowe stanowisko za zgodą organu, któremu pracownik dotychczas podlegał. Przed wydaniem decyzji należy zasięgnąć opinii właściwych rad wydziału i rad naukowych.

Art. 58. 1. Stosunek służbowy z pracownikiem naukowo-badawczym podlega rozwiązaniu:

- 1) na prośbę pracownika, zgłoszoną nie później niż na 3 miesiące przed terminem rozwiązania,
- 2) w razie choroby powodującej trwałą niezdolność do pracy naukowej,
- 3) z końcem roku kalendarzowego, w którym pracownik kończy 70 lat życia.

2. Zasady, tryb i organy właściwe do wydawania orzeczeń lekarskich o trwałej niezdolności do pracy naukowej określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Akademii oraz z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac.

3. Na wniosek rady naukowej placówki, zgłoszony za zgodą samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, zaopiniowany przez kierownika placówki, Sekretariat Naukowy Akademii może przedłużyć czas trwania stosunku służbowego z samodzielnym pracownikiem naukowo-badawczym, który ukończył 70 lat życia, na dalsze okresy 3-letnie. W razie nieprzedłużenia stosunku służbowego na dalszy okres trzyletni ulega on rozwiązaniu.

4. Organ właściwy do mianowania może zwolnić z zajmowanego stanowiska pracownika naukowo-badawczego, który nie zastosował się do decyzji o przeniesieniu na inne stanowisko w przypadku określonym w art. 57.

Art. 59. Stosunek służbowy z pracownikiem naukowo-badawczym, który ukończył 65 lat życia, może być rozwiązany na jego prośbę z zachowaniem praw emerytalnych.

Art. 60. W przypadku określonym w art. 58 ust. 1 pkt 3, ust. 4 i w art. 59 rozwiązanie stosunku służbowego następuje za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, a w przypadku określonym w art. 58 ust. 1 pkt 2 — po upływie trzech miesięcy od

daty wydania prawomocnego orzeczenia, o którym mowa w art. 58 ust. 2.

Art. 61. Stosunek służbowy z pracownikiem naukowo-badawczym rozwiązuje się z mocy prawa w razie:

- 1) prawomocnego ukarania w trybie dyscyplinarnym karą dyscyplinarnego zwolnienia ze stanowiska lub wydalenia ze służby,
- 2) pozbawienia tytułu naukowego,
- 3) prawomocnego skazania na karę utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych,
- 4) nieodnowienia stosunku służbowego po upływie okresu trwania.

Art. 62. 1. Stosunek służbowy z adiunktem, powołanym na czas określony, starszym asystentem i asystentem może być rozwiązany przed upływem okresu, na jaki pracownik został powołany, w razie stwierdzenia, że nie czyni on koniecznych postępów w swoim rozwoju naukowym. Rozwiązanie stosunku służbowego następuje za 3-miesięcznym wypowiedzeniem.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, stwierdza komisja, której skład, sposób powołania i tryb działania określa Sekretariat Naukowy Akademii.

3. Na decyzję sekretarza wydziału o rozwiązaniu stosunku służbowego służy pracownikowi zażalenie do Sekretarza Naukowego Akademii. Na decyzję Sekretarza Naukowego Akademii o rozwiązaniu stosunku służbowego nie służy zażalenie.

Art. 63. Pracownik naukowo-badawczy powołany stosownie do statutu Akademii do pełnienia funkcji kierowniczej w jej placówce może być w każdym czasie odwołany z tej funkcji przez organ, który go do niej powołał. Odwołanie to nie powoduje rozwiązania jego stosunku służbowego jako pracownika naukowo-badawczego.

Art. 64. Stosunek służbowy rozwiązuje lub stwierdza jego rozwiązanie z mocy prawa organ, który jest właściwy do mianowania.

Art. 65. 1. Bibliotekarzami dyplomowanymi są:

- starszy kustosz dyplomowany,
- kustosz dyplomowany,
- adiunkt biblioteczny,
- asystent biblioteczny.

2. Na stanowisko bibliotekarza dyplomowanego można powołać osobę, która posiada dyplom magistra, magistra-inżyniera lub lekarza albo dyplom równorzędny oraz staż pracy bibliotecznej i złożyła egzamin bibliotekarski lub została zwolniona od egzaminu w przepisany trybie.

3. Rada Ministrów określa szczegółowe warunki, jakim powinni odpowiadać kandydaci na bibliotekarzy dyplomowanych, jak również zasady i tryb składania egzaminów bibliotekarskich i udzielania zwolnień od egzaminów.

Art. 66. 1. Dyplomowanymi pracownikami dokumentacji naukowej są:

- starszy dokumentalista dyplomowany,
- dokumentalista dyplomowany,
- adiunkt dokumentacji naukowej,
- asystent dokumentacji naukowej.

2. Na stanowisko dyplomowanego pracownika dokumentacji naukowej można powołać osobę, która posiada dyplom magistra, magistra-inżyniera lub lekarza albo dyplom równorzędny i odpowiednią praktykę.

3. Rada Ministrów określa szczegółowe warunki, jakim powinni odpowiadać kandydaci na dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej.

Art. 67. Do bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 i 51, a w przypadku powołania ich w drodze mianowania ponadto art. 45, 57—60, art. 61 pkt 1 i 3, art. 63 i 64.

Art. 68. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia tabelę stanowisk pracowników Akademii z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej i kwalifikacje wymagane do objęcia poszczególnych stanowisk.

Art. 69. Wysokość i zasady wypłacania uposażenia pracowników, zatrudnionych w Akademii, określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 70. O zatrudnieniu w Akademii pracowników nie będących pracownikami naukowo-badawczymi decyduje oraz umowy o pracę zawiera Sekretarz Naukowy Akademii. Sekretarz Naukowy może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać sekretarzom wydziałów albo kierownikom placówek naukowych.

Art. 71. W sprawach nie unormowanych w niniejszej ustawie do pracowników Akademii powołanych w drodze mianowania stosuje się odpowiednio przepisy o państwowej służbie cywilnej.

Dział V.

Główna Komisja Kwalifikacyjna.

Art. 72. 1. Główna Komisja Kwalifikacyjna, zwana dalej „Komisją”, działa przy Polskiej Akademii Nauk i jest powołana:

1) do wyrażania opinii w sprawie nadawania stopni naukowych i tytułów naukowych zgodnie z przepisami o stopniach naukowych i tytułach naukowych,

2) do stwierdzania posiadania kwalifikacji wymaganych do powołania na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz z przepisami o instytutach naukowo-badawczych,

3) do sprawowania kontroli nad przebiegiem postępowania w sprawie nadawania stopni naukowych w placówkach naukowych Akademii i w instytutach naukowo-badawczych oraz do wydawania wytycznych i wyjaśnień w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Jednostki uprawnione do nadawania stopni naukowych są obowiązane do udzielania Komisji wszelkich żądanych przez nią materiałów i wyjaśnień w tych sprawach.

3. W wykonywaniu swoich zadań Komisja jest niezależna.

Art. 73. 1. Członków Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród wybitnych uczonych, reprezentujących główne kierunki nauki.

2. Spośród członków Komisji będących członkami Akademii Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Komisji i dwóch jego zastępców.

3. Kadencja członków Komisji trwa 3 lata.

4. Przewodniczący i jego zastępcy mogą być powołani jako stale urzędujący. Przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

5. Inni członkowie Komisji otrzymują diety za posiedzenia w wysokości ustalonej przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 74. 1. Wewnętrzną organizację Komisji i tryb jej działania ustala regulamin uchwalony przez Radę Ministrów.

2. Nadzór nad Komisją sprawuje Prezes Rady Ministrów.”;

3) dotychczasowy dział V otrzymuje kolejną numerację VI, a przepisy tego działu kolejną numerację artykułów 75—79;

4) w art. 4 pkt 6, w art. 13 oraz w art. 30 ust. 2 i ust. 4 pkt 3 wyrazy „pracowników nauki” zastępuje się wyrazami „pracowników naukowo-badawczych”;

5) w art. 26 wyrazy „pracowników nauki” zastępuje się wyrazami „pracowników naukowo-badawczych oraz pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych”.

Art. 2. 1. Zatrudnieni w Akademii w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy docenci etatowi, profesorowie nadzwyczajni i profesorowie zwyczajni stają się samodzielnymi pracownikami naukowo-badawczymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Stosunek służbowy z adiunktami, starszymi asystentami i asystentami zatrudnionymi w Akademii w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy trwa do czasu określonego w piśmie nominacyjnym. Po tym terminie stosunek służbowy może być z nimi odnowiony według zasad niniejszej ustawy. W przypadkach wyjątkowych uzasadnionych rozwojem naukowym pracownika stosunek służbowy z adiunktem zatrudnionym w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy może być za zgodą Sekretarza Naukowego Akademii odnowiony jeden raz według przepisów dotychczasowych.

3. Pracownikom naukowo-badawczym Akademii przysługują uprawnienia przewidziane w dotychczasowych przepisach dla pracowników nauki.

4. Dotychczasowi pracownicy techniczno-badawczy zatrudnieni w Akademii w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują swoje uprawnienia, wynikające z dotychczasowych przepisów.

Art. 3. Działająca przy Akademii w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy Komisja Kwalifikacyjna staje się Główną Komisją Kwalifikacyjną w rozumieniu niniejszej ustawy i przejmuje do załatwienia wszystkie sprawy, nie załatwione przez dotychczasową Komisję Kwalifikacyjną

Art. 4. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe ze zmianami, wynikającymi z niniejszej ustawy.

Art. 5. Prezes Rady Ministrów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*